

[Hans Pinstrup.]

Besætninger, er det naturligt, at det næste Skridt til Støtte for Bekæmpelsen og dennes Videreførelse og til Sikring af det allerede opnaaede nu foretages gennem yderligere Udvidelse og Skærpelse af den bestaaende Lovgivning.

Om dette Spørgsmaal har der gennem længere Tid været ført Forhandlinger mellem Landbrugsministeriet, den højtærede Minister, Veterinærmyndighederne og Landbrugsorganisationer, og jeg kan kun lykønske Ministeren til den Tilslutning, det foreliggende Lovforslag har faaet, og udtalte min Anerkendelse af de Ændringer, der er foretaget i det oprindelige Udkast efter Ønske fra Landbrugets Organisationer og med Hensyn paa at gøre Bekæmpelsen saa overkommelig som mulig for den enkelte Landmand samt praktisk gennemførlig under Hensyn til, at Bekæmpelsen ikke er ført lige langt frem i alle Landets Amter.

Medens det hidtil har været saaledes, at den Landmand, der rensede sin Besætning og ofte bragte betydelige økonomiske Ofre derfor, selv maatte bære alle Byrderne, f. Eks. med Hensyn til Smitte fra Nabobesætningerne, saa fastlægges i det foreliggende Lovforslag den Hovedlinie, at Byrderne fremtidig maa bæres af Ejerne af de urene Besætninger, saaledes at det fremtidig bliver en Fordel at have ren Besætning. Denne Hovedlinie er efter min Opfattelse rigtig og ogsaa nødvendig, om Bekæmpelsen virkelig skal gennemføres og bringes til Afslutning. Rensningen af Besætningerne foregaar i Øjeblikket i stort Omfang og stærkt Tempo, støttet af den af Forholdene tyngne Besætningsreduktion og det Tilskud til Udrensning, der gives af Kødfondens Midler med 12 Øre pr. kg af de til Eksportmarkederne og Slakterierne førte Reagenter. Opretholdelsen af dette Tilskud vil være af stor Betydning for Besætningernes Rensning og Udskiftning, og der bør findes Udveje for, at dette kan ske, ellers vil Udskiftning af Besætningen for mange Landbrugere blive økonomisk uoverkommelig.

Bekæmpelsen er hidtil sket ved to Fremgangsmaader, dels ved Bortsalg af reagerende Besætninger og Indkøb af rene Dyr, dels ved Afsondring af rene Dyr fra reagerende Dyr i selve Besætningen. Hvor det lykkes, er den sidste Fremgangsmaade den billigste, og den er brugt af mange i Jylland. Ved Bortsalg af Besætningen og Indkøb af rene Dyr naas Maalet hurtigt, men mange Landbrugere har gjort bitre Erfaringer med en saadan Udskiftning, idet de vel fik en tuberkulosefri Besætning, men

fik Kastning i Tilgift, og dermed denne Sygdoms store Tab. Landmænd, der skifter Besætningen ud, kan ikke være forsigtige nok over for Kastningsmitte ved Indkøb af rene Dyr, og under Hensyn hertil kan det maaske volde nogen Vanskelighed at fremskaffe tilstrækkeligt af rene Dyr en Overgangstid, et Forhold, som der maa tages rimeligt Hensyn til i Lovforslaget.

Forslagets Enkeltheder og Paragraffer egner sig bedst til nærmere Drøftelse og Belysning i et Udvalg. Dog ønsker jeg at gøre nogle Bemærkninger til enkelte af Paragrafferne.

Bestemmelsen i § 1, Stk. 3, er ny, og der vil være Anledning til i Udvalget at se nærmere paa de Bestemmelser, man har tænkt sig at knytte til Godkendelse af f. Eks. en saadan Markedshal som nævnt i dette Punkt. En skinnende ren Hal, kun benyttet en Dag om Ugen til Handel med reaktionsfri Dyr, kan ofte for Køberne fremtræde som en Slags falsk Garanti, som et Udtryk for mere, end den er, og skjule den Risiko, som Markedsdyrene i flere Henseender kommer ud for. Det sikreste vil altid være Indkøb direkte fra ren Besætning, og det kan ikke sidestilles med Køb paa Marked. Erfaringerne viser imidlertid, at Markederne med levende Kvæg ikke kan undværes. Det er en Slags Børs, om man vil, hvor Noteringen sættes, og hvortil i alt Fald for Nordjyllands Vedkommende mange Dyr fra andre Egne af Landet bringes. Ved Omsætningen paa det ret store Levekvægsmarked i Aalborg for reaktionsfrit Kvæg har der nu i 1½ Aar været gennemført den Bestemmelse, at Sælgerne garanterer for Dyrene i 6—8 Uger. Denne Ordning bevirker, at Sælgerne er i høj Grad interesserede i, at Dyrene ikke under Transport eller Ophold paa Vej til Markedet udsættes for Smitte. Jeg kan tilføje, at man ikke i Aalborg har haft en eneste Sag paa Grundlag af, at der afholdes Eksportmarked om Tirsdagen i den samme Stald, som efter grundig Rensning benyttes til levende Kvæg om Lørdagen.

§ 1, Stk. 4, fastlægger Bestemmelserne for Markedet for Slagtekvæg. Senest i Aar efter Lovens Ikrafttræden skal der foretages en af Veterinærdirektoratet godkendt Adskillelse mellem Kvæg, der i Henhold til medfølgende Bevisligheder maa anses for at være fri for Tuberkulose, og andet Kvæg, herunder ogsaa Dyr, hvis Sundhedstilstand ikke er kendt. Hvilke Bevisligheder vil man her forlange? Vel ikke Dyrlægeerklæring, men Ejers Underskrift. Den i Forslaget fastsatte Tidsfrist for Bestemmelsens Gen-